

Entrevista amb Carme Barbany, c

(Ve de la p. 3) •••

Opinions sobre l'obra

Els nostres companys, amb la seva interpretació, varen transmetre el dolor d'uns personatges, els quals la vida castiga sense pietat, amb una meritòria actuació.

Per molts anys.

Neus Vives, Administració

Senzillament fantàstic, sorprenent...

M.G. Administració

Una obra difícil posada en escena per unes persones que han aconseguit transmetre la il·lusió per fer teatre.

Lourdes Ventura, CCEE

L'obra m'ha impactat, tant per la força del guió com per l'excel·lent qualitat interpretativa dels actors, ja que han actuat com uns grans professionals del teatre.

Felicitats a tots.

Montse Roca, Diagnòstic per la Imatge

Un grup de teatre, un grup d'actors, un grup de professionals buscant els sentiments més humils i rastres de les persones, posant al capdavant del carrer la lluita diària de la vida convertida en un no res o en un tot quan la tendresa i la passió domina la nostra pròpia existència.

Martí Pascual Ribas, cap de Compres

M'ha sorprès gratament que gent amateur actués de forma tan professional. Voldria ressaltar una escena magistral: la mort de la Sara. És una magnífica escena en la qual tant la Josa com l'Ivan em van fer sentir la crua realitat del moment.

Ramón López, Hematologia

La Carme Barbany diu que no, però és una dona molt activa. Treballa al Departament de Recursos Humans donant suport a les tasques de formació i comunicació, pertany a l'equip de redacció del dBaB, és historiadora i, a més, s'hi dedica. Acaba d'escriure un llibre sobre la història del nostre Hospital, recentment va fer de comissària de l'exposició *1328-1998: història d'un Hospital* i és membre de l'Àrea d'Història i Art Medieval i Modern del Museu de Granollers des del 1987. Ha estat membre de la Comissió del 75è aniversari de l'edifici històric, que estem a punt de cloure. I com que la seva curiositat no té fronteres, li agrada molt viatjar. Això sí, al marge de les rutes de les agències i amb els ulls d'observadora d'altres cultures ben oberts. Quan parles amb ella, fer tot això sembla el més normal del món.

L'1 de gener del 2000 farà 20 anys que treballa a l'Hospital de Granollers.

Carme, explica'ns la teva trajectòria a l'Hospital?

De l'any 1980 fins al 1990 vaig ser administrativa al Servei de Laboratori; del 90 fins al 94 em vaig estar al Servei de Compres; l'octubre del 94 vaig optar a la plaça de secretària del Servei de Medicina Interna, on vaig treballar fins mitjan del 97, en què vaig passar a Recursos Humans per donar suport a les tasques de formació i comunicació.

Per què vas estudiar història?

Va ser una decisió força sobtada. Tenia clar que volia fer alguna cosa relacionada amb les humanitats, la filosofia també m'interessava, però al final vaig triar la història.

Quina és ara la teva relació amb la història?

Ara he acabat el llibre sobre la història de l'Hospital i vull fer un descans. Però a part d'aquesta feina, que ha estat especial perquè m'ha permès aplegar dues coses importants per mi com són l'Hospital i la història, quan puc faig treballs, alguna cosa de recerca, algun petit article, participo en altres projectes...

Sabem que la teva producció com a historiadora és força àmplia si tenim en compte que també treballes a l'Hospital. Com t'ho fas per arribar-hi?

Com voleu que ho faci? A còpia de treballar, no hi ha més secrets. Hi dedico una bona part del meu temps lliure.

A més, no es tracta només d'escriure, cal fer recerca...

Sí, és clar. Abans de posar-te a escriure el que sigui, cal fer un treball de recerca a arxius o, segons del que es tracti, hem de fer treball de camp.

Hem?

Sí, em refereixo al Grup d'Història Medieval i Moderna del Museu de Granollers, del qual sóc membre. És des d'aquest grup que ens plantejem els temes que volem tractar. De vegades ens arriben

des de fora encàrrecs específics. Per això no és tan difícil com podria semblar; en realitat és una feina d'equip i cal pensar que són treballs que duren, normalment, molt de temps.

Quin projecte destacaries d'entre tots els que has fet en el camp de la història?

Potser l'últim, el del llibre sobre la història de l'Hospital. Entre els altres, destacaria un treball anomenat *De la balma a la masia* sobre l'hàbitat medieval i modern a la comarca, que va significar un important treball de camp i va durar gairebé 10 anys, amb algunes interrupcions.

Què opines de la visió típicament androcèntrica de la història?

És cert que la història sempre s'ha explicat a partir d'una visió masculina d'aquesta societat. La forma de fer història no és més que un reflex de la manera de viure d'una societat que, certament, encara és androcèntrica o masculina. Però des de fa un temps s'estan fent coses per tal d'aprofundir en la història de les dones a partir del seu punt de vista.

Parlant ja de l'Hospital... què creus que és el més important que s'ha aconseguit amb la celebració del 75è aniversari?

Espero que l'Hospital hagi aconseguit sortir dels seus edificis i que la població se l'hagi sentit més proper. Crec que li hem donat una altra dimensió a l'Hospital, una dimensió d'institució oberta, d'un lloc al qual no solament t'acostes quan tens un problema de salut. El 75è aniversari ha contribuït a millorar la imatge de la institució a nivell comarcal i entre l'amplíssim col·lectiu de professionals sanitaris del nostre entorn.

I pel que fa als professionals de l'Hospital, què creus que ha significat?

Diguem que ha estat una oportunitat per fer coses a nivell institucional, mèdic i científic que en un any "normal" potser no hauríem pogut fer.

Com has viscut el fet que el 75è aniversari